

Petr Nacházel

Poutník

Hamburk, starej dobrej Hamburk...

Přístavní čtvrť, všudypřítomný smrad z ryb, olejů a spermatu. Není hezčí místo na zemi. Křivolaké uličky, kam policajti ani turisté moc nechodí.

Ráj.

Alespoň pro mne. Tedy, byl to ráj...do jisté doby.

XXXXX

„Tak kerou si pane vyberete?“ Zeptal se mne pokérováný ulízanec, přejíždějící pohledem po mladém smetí.

„Tuhle.“ Řekl jsem a ukázal na jednu obzvášť neduživou mladou holku. Ulízací se roztáhly jeho masité rty do podlého úsměvu. Asi nějaká stará vzpomínka. Nevadí, na mne holčina nezapomene do konce jejího krátkého života...

„Pán má pěkný vkus!“ Pochválil můj výběr. Nic jsem neříkal.

„Je to čerstvá rybička, možná bude trochu zlobit, ale jsem si jistej...“

Usmál jsem se.

Zlobit...Uvidíme.

XXXXX

Mary.

Tak jsme říkali naší bordelmamá, všechna děvčata jí nenáviděla. Mary byla lesba, když měla volno a nemusela řídit v salóne, tak si nás jednu po druhý brávala k sobě do pokojíka.

Bylo to hrozné.

Ale to nejhorší teprve mělo ještě přijít. Mary si nás zavolala na „plac“.

„Přišel zákazník, je to elegán.“ Trochu se zasnila. Na jejích tvářích byla asi tuna make-upu.

Čekali jsme. Byly jsme tam já, Susan, Manon, Gita a Lucy. Žádné nebylo ani čtrnáct roků...

Pán byl opravdu hezký. Měl světle hnědý, filcový kabát, asi nějaké lepší značky, tmavě modré kalhoty a na hlavě hnědý klobouk s černou stuhou. Vypadal hezky, vysoký, štíhlý...ten by mohl být jiný, než ostatní. Do očí jsem mu neviděla, měl husté obočí a krepku klobouku hluboko skloněnou do čela. Přejížděl nás pohledem. Pak řekl:

„Tuhle.“ A ukázal na mne. Usmála jsem se. Docela mě to překvapilo. Ale s tímhle pánem půjdu ráda. Snad nebude tak zlej, jako ostatní...

XXXXX

Popadnul jsem dívčinu za předloktí. Pokérovánec mi ukázal směr, kde jsou pokoje.

XXXXX

Hned za dveřmi mě strhnul k zemi. Sundal si klobouk. Měl husté černé vlasy ulízané dozadu. Poprvé jsem zahlédla jeho oči.

Byla v nich všechna nenávist celého světa. Chtěla jsem vykřiknou, ale hlas se mi v hrdle zadrhnul. Pak si sundal kabát a řekl:

XXXXX

„Pocem!“

Ta děvka vůbec nevěděla co má dělat.

„Dělej ty kurvo! Slíkni mě!“

Opatrně jsem se k němu přiblížila. Klečela jsem a začala mu rozepínat zip u kalhot. Pod ním jsem *cítla* jeho vzdouvající penis. Nejenom hmatem.

Stáhla jsem mu kalhoty, držel mě pevně za vlasy a vzdychal. Kalhoty se spustily na zem. Vytáhl mě za vlasy k sobě nahoru.

Bolelo to. Strčil mi jazyk do pusy a když ho vytáhl, řekl mi:

„Ty děvko!“ Bylo v tom tolik zla, že jsem to za celou tu dobu, co mě unesli, nikdy nezažila. To bylo před necelými dvěma lety...

XXXXX

Vytáhnul jsem jí k sobě nahoru a políbil ji. Něžně. Pak...

Chytnul mě za prsa a hrubě je zmáčknul. Bolelo to. Otočil si mne a ohnul. Zase mě chytnul za vlasy a strhl mě trochu dolů, byla jsem v hlubokém předklonu.

Ještě jsem jí trochu roztáhnul ty její hubený bílý nohy a vrazil jsem jí ho tam.

Křičela.

XXXXX

Ucítila jsem prudkou bolest... Bylo to hrozné, nebyla jsem moc na anální sex zvyklá a hlavně jsem to nečekala, strhnul mě za vlasy a já křičela.

Narval jsem tý děvce do pusy kus hadru, co se válel na zemi.

Ta zmijs začala brečet.

Mám rád když při tom brečí, uvolňuje to ve mne to napětí a pak, dívčí pláč je...

osvobozující. Někdy si při něm vzpomenu na Agátu.

Na jediný pokus jsem tam byl v půli cesty a můj nástroj se pohyboval nezadržitelně vpřed. Její díra kladla tuhý odpor, asi není zvyklá.

To v Moldávii to byla jiná, tam maj děvky jinak vycvičený. Jenže už tam začínalo být moc horko...

XXXXX

Šílená bolest mě spalovala, nacpal mi do pusy kus mých šatů, které ze mě před tím serval. Pořád se dral dopředu a pak když už byl na konci, tak zase zpátky a pořád dokola, brečela jsem a nemohla jsem dýchat, myslela jsem, že umřu. To bylo mnohem horší než poprvé. Poprvé...jak už to je dlouho. Vzpomínala jsem při tom na svou malou sestřičku... Helence byly tenkrát tři roky.

Bylo to nekonečné, ale to nejhorší mělo teprve přijít. Když mě chytli a znásilnili, myslela jsem, že mě hned pustí, ani jsem to nechtěla nikde říkat. Hlavně, že to už skončilo. Ale neskončilo to. Převezli mne za hranice a tam začal můj „výcvik“.

XXXXX

Moje ruce se pevně zachytily její kůži, bude mít na mne památku...
Když už jsem se blížil k vrcholu, prudkým pohybem jsem ho vyškubnul z jejího těla. Trochu se jí při tom podlomily nohy. Tenhle stav dobře znám a byl jsem na to připravený. Zachytil jsem jí.
Pak najednou ho ze mne prudkým trhnutím vytáhl, podjely mi nohy. On mě však chytnul za vlasy a vytáhl mne nahoru. Prudkými pohyby pravou rukou masturboval. Pak...
Vytrhnul jsem jí ten hadr a strčil jsem jí ho do pusy.
Tepló.
Obklopilo mne příjemné vlhké prostředí dívčí pusinky, konečně ze mne spadlo napětí předešlých dnů.
Ucítla jsem příšerný puch z jeho penisu, vyškubnul mi z pusy roubík, div mi při tom nevytrhl jazyk. Jak jsem měla otevřenou pusu, tak ho tam strčil.
Ejakuloval, ta prudkost mě zaskočila. Teda mě zaskočilo, ale on neustal v sebeukájení a já si nemohla odkašlat. Dusila jsem se, ale on pořád ...

XXXXX

Děvka nečekala asi takovej příval dobrot, tak se jí vypoulily oči a evidentně se dusila. Nedbal jsem toho, nechtěl jsem jí o tu lásku připravit. Když jsem z ní konečně vyjel, tak byla napůl udušená.
Oblékl jsem se, v koupelně jsem si přečísln vlasy a otevřel dveře do chodby. Byl jsem spokojený, však tu nejsem naposledy...

XXXXX

Když vyšel z toho Kamilina pokojíku, nebo jak se ta malá ve skutečnosti jmenuje, vypadal o pár let mladší. Usmál se na mne.
Pravý kavalír a nechal ležet na tácku dvě stovky! Dvě stě euro!
„Moc děkujem pane a příd'te zas.“
Ta stará děvka se na mne vyzývavě usmála. Málem jsem se pozvracel. Její bílá a laciným pudrem pokrytá hnusná pleť, ve mně evokovala vzpomínku na mé Tety.
Brrr!

XXXXX

Když jsem šel zkontrolovat Kamilu a vešel do jejího pokoje, zděsil jsem se. Modřiny na celém těle, krvavé vrypy od nehtů na jejích bocích a prsou. Dusící se děvče leželo na zemi. Byla pozvracená. Křikl jsem na Mary ať mi jde pomoc.

XXXXX

„Mary!!!!“ Křikl na mne ze shora Ditrich. Lakovala jsem si tam dole nehty a neměla jsem na něj čas.

„Co je?!“ Zeptala jsem se podrážděně. „Neotravuj, porád!“ Ale on volal dál. Vstala jsem tedy a vydala se do schodů.

„Co chceš?“

„Dělej!“

Vstoupila jsem do pokoje. Co jsem viděla mě hodně překvapilo, ne že bych to viděla poprvé, někteří zákazníci, i některé zákaznice mají roztodivná přání, ale tady to už...

„Co jí je?“ Zeptala jsem se Ditricha.

„Nevím, dusí se! Podívej, jak jí zřídil!“ Odpověděl Ditrich. Kamila se snažila vykašlat a vyzvrátit, ale nešlo jí to.

„Takhle nám poničit zboží! Kurva! To nebude moc nejmíň tejden mezi lidí!“

Lamentoval Ditrich.

„Ale snad to nebude tak horký.“ Nemyslí na nic jiného, než na ten svůj kšeft a prachy.

„Pořádně se vykašlej Kamilo! Pořádně!“ Začala jsem jí pro jistotu dlaní tlouct do zad. Pomohlo to.

XXXXX

Když přišel Ditrich, pokoušela jsem se nadechnout a zároveň vyzvracet to, co do mne ten... jak mu jen říkat, natlačil. Křičel na Mary aby šla sem, a když konečně přišla, začala mi tlouct dlaní do zad.

Konečně.

Vyzvrátila jsem na sebe, na koberec a na Ditricha, celou svojí snídani a oběd.

„Doprdele! Poblila mi kalhoty! Děvko jedna! To nemůžeš dávat pozor?!“ Pohlavek jsem jí ale nedal, byla už tak dost zrychtovaná. Prohlížel jsem její tělo. Týden! Možná dýl. Sakra. Zeptal jsem se Mary:

„Zaplatil?“ Kývla.

„Kolik?“

„Sto pade.“ Odpověděla Mary.

„Debil, za tohle měl aspoň dvě kila!“ Mary jen pokrčila rameny.

„Je v prdeli.“ Řekla.

„To mi je jasný! To já bych byl už taky!“

Ditrich se poťouchle usmál a řekl Kamile:

„Tak vstávej! Musíš to po sobě děvenko uklidit.“ Viděla jsem, jak má podivně nacpaný poklopec, evidentně ho to vzrušovalo...Prase. Některý mužský do smrti nepochopím. Pak otočil Kamilu.

„Ty vole podívej! Co s ní ten hajzl prováděl?“ Po jejích stehnech tekla krev. Hovado! To moh dát za takovej prasečinec aspoň pětikilo! Budu muset dát hlášku i ostatním, ať si dají bacha...

XXXXX

Vyšel jsem na ulici a zamířil k hotelu. Myslím, že se tu zdržím déle, mají tu dobrý zboží a personál se moc neptá.

Kdysi jsem tu sice byl, ale to už je dávno. Snad sto let, možná déle. Staré vzpomínky, tenkrát to tu ale vypadalo jinak. Omšelé dřevěné baráky, na střeších térovej papír, bláto, pobíhající psi a maglajz.

Nyní, hmm, je to tu taky pěkné.

Šel jsem zpátky do hotýlku, jen se musím dostat na tramvaji a ta mě rychle doveze „domů“. Nemám domov, teda kdysi ano, ale tam byly Tety. Při vzpomínce na své nejbližší příbuzné, které se mě ujali po smrti, po vraždě mých rodičů, mi přejel mráz po zádech.

Tety.

„Váš klíč, pane.“ Příjemná recepční mi podala klíč, s velkým dřevěným přívěškem. Byla na něm usmívající se hlavička oslíka. I penzion se tak jmenoval: „U veselého oslíka“ Tady mě nikdo hledat nebude.

XXXXX

Šla jsem do vedlejšího lokálu. U tří panen se to jmenuje... Jak dojemné, mají tam samé Rumunky a cikánky, k smíchu: „U tří panen“.

„Rouzy!“ Zavolala jsem za závěs z korálků. Rouzy je má stará známá, jsme to, co by řekli normální lidé „kamarádky“. Spíš se ale informuju a dohazuju si kšefty.

„Tě vidim.“ Povídá Rouzy zpoza závěsu. „Nó?“

Kráva, co zas chce, zrovna když má Mateus chvilku čas...

„Tak dělej, pořádně musíš! Hloubš a lízej! Nebo to řeknu!“

„Dělej, máš chvilku?“ Rouzy se ale za závěsem chichotala a na moje nalehání nereagovala.

Zase otravuje, kráva. Konečně! Tlak v podbřišku povolil, už to není co bývalo. Ale Mateus je sladkej, kdyby ho se mnou načapali... Měl by problém.

„No co je?!“ Konečně přišla. „Snad nehoří!“ Za ní vyšel nahatý asi patnáctiletý chlapec. Mateus. Měl smutné oči. Ani se mu moc nedivím, Rouzy je o pět roků starší jak já...

„Ale mohlo by.“

„Tak co se děje?“ Zeptala se podrážděně a já věděla, že jsem je, teda ji, nevhod vyrušila. Mateus se odploužil zpátky do kuchyně. Je to jeho soukromé peklíčko. Jednou se pokusil upláchnout z nedalekého homosexuálního klubu. Tak ho prodali sem, Karlovi, byl skoro polomrtvý.

Ti buzici se na něm pěkně vyřádili. Pomáhala jsem ho s Rouzy ošetřovat. Teď si s ním užívá Karl. Brrr. S ním jsem ještě nešukala a ani nebudu! Karl je prase. Je neuvěřitelně silnej a neuvěřitelně tlustej, pořád žere, nebo mučí toho chudáka Mateuse...

„Nevyskytoval se tu jeden... takovej elegantní chlápek?“

Tý Mary snad přskočilo, elegantní chlápek.

„Jakej chlápek?“ Zeptala jsem se.

„Takovej, v hnědým kabátě a kloboukem se stuhou.“

Rouzy má úplně vyšukanej mozek, říkala, že kdysi začínala na lodi, která vozila bohatý turisty po Středozezemním moři. Šukala každý den z deseti chlápky. Bavilo jí to.

„Co by tady dělal?“

„Co já vím? Ptal se na děvče!“

„Ne. Proč se ptáš?“

„Protože nám zmršil jednu holku! Kretén!“

„Hmm, nevím. Nikdo tu nebyl.“

„Tak mi zavolej Karla!“ S tou starou šlapkou se nemá cenu bavit.

„Vážně s ním chceš mluvit?“ S úctou se zeptala Rouzy.

„Jo, ale na ulici!“

Šla jsem do kuchyně ke Karlovi. Mateus se koupal ve škopku plném špinavého nádobí, otočila jsem se stranou.

„Chce s tebou mluvit Mary.“

„Ta stará čubka od vedle?“ Otázal jsem se. Co může ode mne chtít? Že by chtěla šukat? To sotva, jedině, nějaká informace... Že by Ditrich prodával podnik, hodilo by se to. Zbytečně si konkurujem, co se sem nastěhoval, tak to už není co bývalo...

„Co chce?“ Karl ani nevzhlédl a dál krájel cibuli.

Nebrečel.

„Mluvila o nějakým chlápku, co jim zkurvil děvče.“

„No jo, to se stává...“ Co otravuje s takovou prkotinou. Kráva. „Ať jde do prdele! Řekni jí, že nemám na ní čas! Nebo víš co? Řekni ji, ať zajde sem.“ Zachechtal jsem se svému geniálnímu plánu tu starou kurvu konečně pořádně vošukat!

„Sem ti nepude, není blbá!“

„Jak to že nepude?“ Třísknul do stolu.

„Protože ví co seš zač!“ Trochu jsem si dovolila, ale někdy je úplně nedůvtipnej. No někdy, vlastně pořád.

„Já ven nechodím, to víš!“

„Tak uděláš výjimku! Něco ti chce.“

„Všechny jste starý kurvy! Vobě! Jednou vás v tom škopku utopím!“ Křičel Karl a ukazoval směrem k Mateusovi, ale já věděla, že ven pude.

XXXXX

„Co chceš?!“ Opatrně jsem se rozhlížel, jestli to není nějaká finta od fízlů. Nikde však nikdo nestál.

„Chtěla jsem jen, aby sis dával pozor!“ Začala jsem, ale skočil mi do řeči.

„Žádná stará kurva, mi nebude říkat, co mám dělat! Je to jasný?!“ Chytnul jsem jí za loket, ale vyškubla se mi. Svině!

„Počkej!“ Jen tak tak se mi podařilo vyškubnout, měl slizké ruce. Koušek jsem poodstoupila.

„Byl u nás, takovej hezkej chlap, černý vlasy a...“

„Já jsem u vás už dlouho nebyl!“ Rozchechtal jsem se.

„Né, počkej, zkurvil nám tam holku, dost jí poničil. Potrpí si na análek, je pěkně zrychtovaná, jen si dávejte pozor!“ Křikla jsem ještě na Karla a utíkala zpátky do lokálu. Na tohle se Ditrichovi už vyseru.

„Já si taky potrpím na análek!“ Volal ještě Karl a já byla ráda, že za mnou zapadly dveře.

XXXXX

„Co řvěš?! Budeš dělat, co ti řeknu!“ Kráva, co si myslí?

„A já ti říkám, že už mě za tím dobyt看kem posílat nebudeš!“ Hádali jsme se s Ditrichem už půl hodiny. Ditrich se Karla bojí.

„Měli jsme se na to vysrat! Ať si ty svý cigošky taky kurýruje!“

„Hovno! Je dobrý, když to bude vědět, jestli sem zas přijde...Bude si dávat aspoň bacha!“

XXXXX

Svalil jsem se do postele a koukal do stropu. Přehrával jsem si znova dnešní zážitek s tou malou. Ty budou asi koukat, až ji najdou. Měla krásnou prdelku... Tlak v kalhotách zase narůstal.

„Do prdele!“ Budu se muset ještě někam podívat... Hergot! „Nedá se ale nic dělat.“ Vstal jsem a rychle se oblékl.

XXXXX

„Jak ti je?“ Zeptala se Lucy, kterou mi přidělili na ošetřování.

„Bolí to.“

„Hmm. Chceš něco přinést?“

„Ne.“ Ležela jsem na posteli, na boku.

Lucy je hodná, je z nás nejmladší, chytili jí, když se ztratila v hlavním městě. Prožila si pravý peklo. Já jsem na tom byla ještě dobře. Ona „pracuje“ od desíti roků. Největší strach má z Mary, tu nenávidí, jako my všichni. Svůj úděl bere celkem dobře, ale jí nemá ráda. Ví, že si pro ní zase přijde a pak...

XXXXX

„Kurvičky, čubičky...pojd'te k papírkovi...“ V týhle tmě se nedá žádná pořádně ulovit! Kdepak, příště si vezmu baterku. Cítil jsem jak přede mnou uhýbají.

„Nehrajte si se mnou!“ Roztáhl jsem ruce do šířky a začal je nahánět. Uslyšel jsem pískot. Bály se. Usmál jsem se pod fousy.

Tohle mně baví.

Už jsem jednu měl, ale vyškubla se mi.

„Prevíte! Počkej až... Ták a mám tě! Kerá ty seš?“ Podle prsou to bude ta malá, ale...

„Tak pojd'.“ Táhnul jsem ze sklepa svůj úlovek.

Konečně světlo.

„Á Karolínka! Ale ty se Karolínka nejmenuješ, vid'?! Ty seš Monika! Pamatuj si to. M O N I K A! Jestli tě uslyším jenom špitnout to tvoje hnusný starý jméno, tak se seznámíš s žehličkou.“ Zachechtal jsem se.

Táhnul jsem za sebou lehce se vzpouzející děvče.

XXXXX

Najednou mě chytnul. Měl silné ruce, pokoušela jsem se mu vyškubnout, ale nešlo to. Začal mne osahávat. Pak mi zase vyhrožoval a táhl mne ke dveřím nahoru. Vím co přijde. Musím být poslušná a udělat přesně to co mi nakáže, nebo to co mi nakáže *zákazník*.

„Tak tady jí máš! Potřebuje pořádně vykoupat. Tam dole je smrad, to by se jeden poblil! Kurvy jedny!“

Předhodil mne Rampouchovi.

Je to dement, je hnusnej, ale aspoň nás neosahává, má děsně studené ruce, proto mu taky říkáme rampouch. Jen nás omyje a dává pozor. Nesmíme s ním mluvit. Katy

jednou pořádně seřezali, když jim Rampouch řekl, že s ním mluvila. Řekli mu, že jsme tady za trest a že až si to tu odpracujem, tak nás zase pustí. Uvěřil jim. Prost'áček.

„Tak co? Už je? Ti to trvá! Přestaň se tak šklebit, nebo nedostaneš žrádlo! Dělej dej mi jí.“ Debil jeden, ani ti nejzvrhlejší kunšafti s ním nechtěj šukat. Je vlastně na hovno, ale aspoň pomáhá v kuchyni.

„Tak pojd'. Čeká tě zákazník...“

XXXXX

Vypravil jsem se zpátky do noční čtvrti, můj *hlad* mě tam táhnul. Cestou jsem potkal jednu obzvlášť pěknou prdelku. Usmál jsem se na ní, ale ušklíbła se. Asi jsem na ní moc starej. Děvka. Kdyby se mi dostala do rukou...já už bych jí naučil, ale co, zchladím si žáhu jinde.

Šel jsem na stejné místo, ale o ulici vedle. Mohlo by to tam být taky dobrý.

Už cítím ten smrádek... Pohádka.

Takhle to podobně smrdělo u nás doma, ale bylo tam víc rybiny! Zase jsem si vzpomněl na ty dvě odporný čarodějnice, škoda, že místo mých rodičů neupálili ty dvě hydry...

Vzteky mi zbělely klouby.

Vrazil do mě jeden černý pořízek, něco kolem dvou metrů a byl celý ověšený zlatem.

Myslel si, že mu to tu patří. Ale to se pleteš holoubku, já to byl, kdo tvoje předky vozil jako divokou zvěř do Ameriky, kde jste se naučili číst a psát.

„Kurvo jedna černá, to neumíš dávat pozor?!“ Asi ho to zaskočilo, ale poměrně hnedka se sebral, otočil se a šel zpátky ke mně.

„Právě sis nasral na hlavu bělouši!“ Utrhl se na mne.

Chtěl mně chytnout pod krkem, ale leta praxe a pár lidiček... Během dvou vteřin to byl uzlíček neštěstí, svíjející se na zemi. Vtáhnul jsem ho do jednoho opuštěného vchodu a tam jsem se trochu zklidnil. Akorát kabát jsem musel vyhodit, protože byl celý od krve. Nesmím se nechat příště takhle unést!

Vešel jsem do toho pajzlu, za pultem seděl odporný chlap v ještě odpornějším pulovru. Fousy měl spleené kuřecím vývarem. Jak někdo může žrát ty odporný, tupý, hnusný ptáky a ještě k tomu vařený?

XXXXX

„Přání?“

„Děvku! Nějakou mladou!“ Dodal jsem. Hnusák si mne podezřívavě prohlížel.

„Mluvíte německy?“ Otázal jsem se ho, když nepřestával vejrat.

„Jo.“ Odpověděl a koukal dál. Přivřel jsem oči. Ve vteřině jsem ho mohl roztrhnout vejpůl, ale ovládl jsem se. V tom přišel asi sedmnáctiletý mentálně retardovaný kluk.

Mám na tyhle typy občas taky chuť, ale dneska ne.

„Co tady děláš!? Koukej zmizet!“ Štěkl po něm Hnusák. Pak povídá:

„Jakou byste měl na mysli...pane?“

„Mladou.“ Podíval jsem se mu do očí. Jestli si do teďka myslel, že jsem polda, nebo nějaký novinář, tak teď si to už nemyslel. Obvykle se lidem do očí nedívám, ale někdy je to nejpřesvědčivější argument.

Vlezl k nám do lokálu nějakéj hezoun... Byl docela slušně voháklej, prý že chce děvku a mladou. Myslel jsem si, jestli ty panáčku nejsi nějakéj provokatér, takový týpci, myslím tím takhle oblečený sem nechoděj moc často, ale pak jsem se mu podíval do očí. Teda, spíš, že On mi to dovolil.

Vstal jsem a šel do sklepa.

Když jí ten krypl konečně umyl, naservíroval jsem mu jí i s mrkví v zadku... Tuším že takové věci se tomu panáčkoví budou líbit, teda mě se aspoň líbí. Pán byl asi od fochu, když si přebíral zboží, tak si jí pěkně skouknul a prohmatal, žádné vošahávání, jen jí prohmatal, líbila se mu.

XXXXX

Strčil mi do zadku vařenou mrkev, byla ještě teplá. Pak mě přivedl před Něj, byl vysoký, černovlasý, docela pěkný... ale něco, něco mi říkalo, že je zle, něco na něm nebylo v pořádku. Chtěla jsem se mu kouknout do očí, ale měl poměrně husté obočí, tak jsem...

XXXXX

Když mi ji přivedli, zjistil jsem, že zdejší šéf je pravý gurmán, podcenil jsem ho. Nikdy nehodnoťte lidi na první pohled. Poděkoval jsem a odvedl si ji nahoru.

„Klekní si!“ Nařídil mi. Poslechla jsem a začala mu rozepínat poklopec. Některý mužský jsou prasata a vůbec se nemyjou...

Byla nahá a klečela mi u nohou, s tou mrkví to byl docela výkon, doufám, že se jí nezlomila, to by byla vážně škoda, museli bychom čekat až vyjde.

Pak mě chytnul za vlasy a zprudka mě vytáhl k sobě nahoru. Vykřikla jsem, ale to už mi do pusy narval kus nějakého hadru, myslím, že to byla dečka ze stolu.

„Tak ty svině si myslíš, že tu budeš ječet?!“ Usmál jsem se, trochu se jí podlomily nohy. Vohnul jsem si jí přes koleno a vytáhnul ze zadnice mrkvičku. Byla krásně teplá. Teplá a křehká, tak jí mám rád. Jednou rukou jsem jí držel a druhou jsem jí projížděl její teplou prdelku. Bránila se, ale několik ran do stehen a přes zadek jí udělalo povolnou.

Když jsem byl už po jídle, chytnul jsem jí oběma rukama za stehna, roztáhnul je a zakousl se do její čerstvě vyholený kundičky. V puse jsem měl ještě zbytky mrkve, ale to nevadí.

Užíval jsem si to.

Pokoušel se mi tam strčit tři prsty najednou, nešlo to, ale pak se mu to podařilo. Hrozně to bolelo, nemohla jsem křičet, pokoušela jsem se mu vyšknout, ale začal mě mlátit hlava nehlava. Pak asi dojedl, protože mě přestal týrat, zvrátil mě tak, že jsem měla hlavu dolů a pevně mně držel za stehna. Pak přišla ta největší bolest...

Pevně jsem jí držel a mačkal ty její krásně tvarovaný stehna, myslím, že na mne bude mít trochu památku. Ale pár modřin není nic oproti tomu, co jsem s ní mínil rozehrát. Když už jsem se dost nabažil jejího klína, hodil jsem si ji výš k sobě a zlíbal jí maličká ňadýrka, dosud hrdě se vypínající vzhůru. Pokoušela se mně odstrčit, ale neměla šanci. Poté jsem zprudka vstal a odhodil jsem jí na koberec. Postavil jsem se před ní.

Když mě přestal kousat tam dole, tak mě strhnul k sobě nahoru, praštila jsem se při tom do týla a možná díky tomu jsem tak přišla trochu k sobě. Začal mě kousat do prsou, zase jsem se pokoušela bránit, ale vůbec to nešlo. Pak mě od sebe odhodil. Spadla jsem na koberec, byla jsem celá od krve. Slyšela jsem jeho hlas, ale nevěděla jsem co říká. Mluvil tak nějak divně. Měl zlý hlas i ta jeho řeč byla taky taková zlá. Masturboval přítom.

Křičel jsem na tu malou děvku ať si pořádně klekne a vykouří mi ho, ale ona vůbec nereagovala. Pak mi došlo proč, mluvil jsem starou vlámštinou, které moc lidí nerozumí.

Zřejmě mu došlo, že nerozumím, tak spustil německy:

„Pojď, budeš mít papáníčko.“ Zvednul se mi žaludek a já věděla, že živá se odtud nedostanu. Sebrala jsem všechnu svou odvalu a doklopýtala jsem k němu. Pořád tam stál a ukájel se rukou, jeho penis byl dost veliký, ale jeho varlata... obrovské.

Obejmula jsem mu jeho stehna.

Pak se ta mrcha sebrala a začala se ke mně plazit. Konečně.

Když se mne dotkla svýma, ještě dětskýma rukama, pln očekávání jsem zaklonil hlavu. Klekla jsem si pod něj, byl dost vysoký jeho dlouhé černé chlupy na stehnech mi připadaly jak tlustí červi lezoucí z mrtvoly. Kůži měl bílou a suchou. Obrovská varlata se nade mnou houpala jako dvojité srdce zvonu. Poposedla jsem si ještě víc a chytnula mu jeho penis do rukou, zapřela jsem se.

Cítil jsem její hebkou pleť jak se dotýká mých stehen. Bylo to tak vzrušující. Víím, že po tom budu žít o dalších sto roků déle.

Nadechla jsem se, ale neměla jsem najednou odvalu k tomu, co jsem chtěla udělat.

Vím, že mne zabijou, ale to mi bylo jedno, hlavně aby to bylo rychle.

Pak mi ta kurvička vzala do těch svých ručiček můj nástroj, cítil jsem, že brzo přijde ta chvíle, která mě na chvíli osvobozuje od tohoto světa. Zato to s ní rychle skončuji.

Pomalou jsem mu pustila penis a sunula se k varlatům. Opatrně jsem je chytnula do obou rukou a...

Ještě mi ho trochu zmáčkla a pak se rukou sunula, ke zdroji mé síly. Oběma rukama je obejmula. Pozdě jsem pochopil co míní udělat. Její nehty a zoufalství...

...pevně jsem mu je zmáčkla, aby nevyklouzly a trhнула vší silou dolů. Ještě víc jsem se zapřela o koberec a rvala mu tu věc z těla. Nehty se mi zarývaly do toho tlustého vaku až konečně...

Bolest mě celého obstoupila, nemohl jsem se nadechnout a ani hýbat rukama. Úplně jsem byl paralyzován, chtěl jsem padnout na zem, ale nemohl jsem. Byla to ta největší bolest, za těch čtyři sta let, co bloudím po světě. Ta svině mi rvala maso z těla.

... mi zůstala ta hnusná věc zůstala v rukou. Panicky jsem to zahodila do kouta.

Překvapilo mně, že nevydal ani hlásku, jen tak tam stál rozkročen a v předklonu s otevřenou pusou. Odkutálela jsem se pryč od něho.

Pak udělal krok, krok do předu. Ke mně. V očích úžas a vztek, obojí najednou. Popadla jsem mosaznou stojací lampu a strhla z ní stínítko. Rozmáchla jsem se a vší silou ho udeřila do obličeje.

Neupad.

Jen se tak podivně zvrátil, ale držel rovnováhu. Ruce mě příšerně bolely od toho nárazu, ale sebrala jsem svojí veškerou sílu a praštila ho ještě jednou. Mosazná násada mu vjela přímo do otevřené pusy. Svalil se na zem.

Rychle jsem se rozhlédla kolem sebe. Nic jsem neviděla, čím bych ho mohla konečně zabít, dost sice krvácel, ale tušila jsem, že to nestačí.

Pak jsem uviděla mramorovou bustu Venuše na parapetu okna. Byla těžká, hodně těžká. Musela jsem jí držet oběma rukama. Došla jsem k němu. Ležel na zemi a byl v podivném transu. Škubal prstama u rukou a chrčel. Zaváhala jsem, pak mi pohlédl do očí. Už je měl jiné, nebyly zlé. Prosily. Byla jsem celá udýchaná a už jsem neměla sílu k poslednímu úderu. Zahlédla svůj obraz v zrcadlu. Celá od krve, zohyzděná, nahoře i dole a všude podlitiny. Zvedla jsem tu příšerně těžkou sochu nad hlavu a mrštila jí vší silou do obličeje. Ten zvuk byl hrozný. Povolila lebka a jeho mozek mi vytryskl na kotník. Zhroutila jsem se na zem vedle něho.

XXXXX

Ticho kolem rozřal jakot policejních sirén. Byli jich desítky. Někdo našel ve vedlejším domě člověka napůl staženého z kůže.

Policisté prohledali všechny domy v okolí a zatkli mnoho lidí, včetně několika celostátně hledaných osob. Osvobodili rovněž i několik dívek vězněných v nelidských podmínkách a nucených k prostituci.

Psalo se o tom několik dnů a dokonce se tzv. Hamburská aféra dostala na stůl Evropské komise pro potlačování organizovaného zločinu. Nakonec se to ale všechno zahrálo do autu, nikdo si nechtěl připustit, že takové věci se stali v Evropě a ještě k tomu v zemi, která se měla stát následující rok předsedající v Evropském parlamentu. Byla to ostuda, kterou nikdo neměl zájem vyšetřovat. Policisté se stáhli zpátky do ulity a pár podezřelých, chycených onoho listopadového večera pustili zase na svobodu. Někteří se stali státem placenými práškači a jiní na chvíli zmizeli do ústraní.

Dlouho si lidé z místní čtvrti povídali o holce, která zabila zákazníka, jehož tělo našli policisté nedlouho po razii. Dívka pak spáchala sebevraždu, která byla dost zarážející. Není obvyklé aby se někdo, než skočí z okna propíchnul tupým pohrabáčem...